

KAPITOLA 2

O JEDEN DEN DŘÍVE
6. PROSINCE 1941
PEARL CITY, HAVAJ

Danny stál se svou matkou u okna v kuchyni jejich maličkého domu.

Maminka Dannyho objala jednou rukou. „Jen se podívej na ten výhled,“ řekla. „Věřil bys, že bydlíme tady? Myslím, že je to to nejkrásnější místo na světě.“

Maminka měla pravdu; vypadalo to tady jako na pohlednici, palmy se kývaly ve vánku, keře byly pokryté růžovými a bílými květy a na hladině oceánu se v dálce jiskřil stříbrný pruh. Danny se na to ale nemohl dívat.

Chtěl prostě být zpátky v New York City a dívat se z okna jejich bytu na směs špinavých budov, oblaky kouře ve vzduchu, odpadky na ulicích a svého nejlepšího kamaráda Finna, mávajícího na něj z aleje pod okny.

Maminka si myslela, že odchod sem na Havaj umožní Dannymu začít znovu a s čistým štítem. Snažila se ho ochránit před nebezpečím a problémy, před Earlem Gaskym a jeho gangem. Je pravda, že Danny a Finn se sem tam do nějakých problémů dostali.

Ale nikdy to nebylo nic velkého! Jen šli sem tam za školu a vplížili se do promítacího sálu, nebo si vzali ze stojanu na ulici jedno dvě jablka.

Jistě, trávili čas s Earlem a jeho gangem. Někteří lidé v susedství říkali, že je to brutální kriminálník, který vám zláme nohy, pokud se na něj jen špatně podíváte. Ale jiní říkali, že on a jeho chlapíci stráží ulice a starají se o staré dámy. K Dannymu a Finnovi byl vždycky milý. Platil jim dolar na den za to, že mu vyřizovali pochůzky. Dokonce je i naučil řídit jedno z jeho aut.

Občas to bylo děsivé, trávit tolik času na ulicích, sami, jen Danny a Finn. Ale bez ohledu na to, jaký dostali úkol, vždycky se drželi jeden druhého. Protože koho jiného by se měli držet?

Dannyho otec zemřel ještě před tím, než se Danny narodil. Maminka se opravdu snažila, ale jak by se o Dannyho mohla starat, když pořád pracovala? Byla vždycky tak unavená, když se vrátila domů ze směny v nemocnici, kde pracovala jako sestra. Potom, co dala Dannymu na pozdrav pusy, zavřela na deset minut oči, uvařila večeři, a pak šla až do půlnoci uklízet kanceláře.

A Finnovi rodiče měli dalších pět dětí, které se mačkaly v temném dvoupokojovém bytě. Danny a Finn k sobě proto přilnuli tak, že si byli bližší než nejlepší přátelé, byli jako bratři. Dokud měli jeden druhého, měli pocit, že se jim nemůže stát nic špatného. A taky se jim nikdy nic špatného nestalo.

Až do té noci před dvěma měsíci.

I teď, když stál tady a díval se na palmy, se všechno Dannymu vracelo. Bylo to jako

horor, který se přehrával v jeho hlavě. Slyšel skřípání kovu na únikovém požárním schodišti, co je zvenku budovy. Slyšel Finnův výkřik a žuchnutí jeho těla na chodník o pět metrů níž. Viděl ho, jak leží na chodníku a z hlavy mu teče krev, viděl majáky sanitky.

A později, když ležel v nemocniční posteli a sténal bolestí.

V tu noc maminka řekla, že musí z města odjet.

„Je nejvyšší čas, abychom odjeli,“ řekla maminka. „Než se ti stane něco hrozného.“

Když mu poprvé řekla, že se stěhují na Havaj, Danny si myslel, že si dělá legraci. Havaj bylo smyšlené místo jako *Shangri-La*, nebo ne?

Ne.

Ukázalo se, že je to shluk ostrovů, patřících Spojeným státům. Nacházela se tam obrovská vojenská základna americké armády jménem Pearl Harbor. Potřebovali tam sestry do nemocnice na letecké základně jménem Hickam. A maminku tam chtěli právě teď.

O týden později už Craneovi seděli ve vlaku do San Francisca. Odsud jeli lodí přes půlku Tichého oceánu na Oahu, jeden z havajských ostrovů. Maminka nepřestávala Dannymu říkat, jak potřebují nechat New York za zády. „Začneme tady znovu,“ řekla.

Ale jak mohl Danny ukázat záda Finnovi? To opravdu nemohl, ne teď, kdy ho Finn potřeboval nejvíc. A kromě toho to byla Dannyho vina, že se Finn zranil. On byl ten, kdo chtěl, aby vyšplhali nahoru po po-

žárním schodišti, aby mohli prozkoumat tu opuštěnou budovu na 23. ulici.

Finn říkal, že je to špatný nápad, ale Danny mu na to řekl, aby nebyl padavka. A potom, když šplhali okolo druhého poschodí, se ozval hrozný skřípot, když se začal lámat rezivělý kov únikového schodiště. Danny dokázal vylézt až na plošinu mezi jednotlivými žebříky. Ale Finn ne. Spadl a dopadl na betonový chodník pod nimi.

A Danny byl teď o jeden oceán – a jeden světadíl – dál. Ale on se musel vrátit do New Yorku.

Loď jménem Carmella vyplouvala z přístavu v Honolulu zítra ráno a měla namířeno k pevnině. Maminka o tom neměla ani ponětí, ale Danny se chystal, že na té lodi bude.